

Full diocesà

21 d'agost del 2016

Restauració de la portalada de Ripoll

El Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya (CRBMC) ha estat escollit pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya per a dur a terme les tasques de conservació i restauració de la portalada del monestir de Santa Maria de Ripoll, segons va anunciar el divendres 8 de juliol el conseller de Cultura, Santi Vila, a la capital del Ripollès, en un acte en presència del bisbe de Vic, entre altres autoritats.

Els objectius de les obres, que estan previstes que comencin del mes de setembre, són la neteja de les superfícies escultòriques i la consolidació de les zones més degradades, que permetran donar més estabilitat a la portalada a llarg termini i en milloraran la imatge.

La tasca ha estat encomanada al CRBMC, una institució especialitzada en conservació i restauració dels béns que conformen el patrimoni cultural moble català, perquè respecti els materials originals de la portalada i en remarqui l'estructura i el repertori iconogràfic.

Es tracta d'una obra única que ha estat batejada com la «Bíblia esculpida en pedra», i es considera un referent indiscutible de l'art romànic internacional. La seva singularitat rau tant en la seva forma, un gran arc de triomf, com en la riquesa i complexitat del programa iconogràfic, concebut molt probablement per la mateixa comunitat de benedictins ripollesos. La portada és inscrita en la llista indicativa de Patrimoni Mundial de la UNESCO.

«Jo conec les obres dels homes i els seus pensaments»

Diumenge XXI de durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre d'Isaïes

Això diu el Senyor: «Jo conec les obres dels homes i els seus pensaments. Jo mateix vindré a reunir la gent de totes les nacions i de totes les llengües. Tots vindran aquí i veuran la meva glòria, i faré un prodigi enmig d'ells. Després enviaré alguns dels supervivents a les altres nacions, a Tarsís, a Fut i a Lud, a Mòsoc i a Ros, a Túbal i a Javan, a les illes llunyanes, que mai no havien sentit parlar de mi ni havien vist mai la meva glòria, i anunciaran la meva glòria entre les nacions. I de totes les nacions portaran els vostres germans com una ofrena al Senyor. Els portaran a cavall, en carruatges, en lliteres, muntats en mules o en dromedaris, fins a la muntanya santa de Jerusalem, diu el Senyor. Els presentaran tal com els israelites presenten en vasos purs la seva ofrena en el temple del Senyor, i jo fins en prendré alguns d'entre ells per fer-ne sacerdots o levites.»

(66,18-21)

Salm responsorial

Aneu, anuncieu l'evangeli per tot el món.

(Salm 39)

Lectura de la carta als cristians hebreus

Germans, heu oblidat les paraules encoratjadores que l'Es-criptura us adreça com a fills: «Fill meu, no desestimis la correcció que ve del Senyor, no et cansis quan ell et reprèn, perquè el Senyor repta aquells que estima, fa sofrir els fills que ell prefereix.» És per a la nostra correcció, que sofrim: Déu us tracta com a fills. Perquè, quin fill hi ha que el seu pare no corregeixi? La correcció, de moment, no sembla que porti alegria, sinó tristesa, però més tard, els qui han passat per aquest entrenament en cullen en pau el fruit d'una vida honrada. Per això enfortiu les mans que es deixen anar i els genolls que es dobleguen, aplaneu el camí per on passa el vostre peu, perquè el qui va coix no es faci més mal, sinó que es posi bé.

(12,5-7.11-13)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

En aquell temps, Jesús, tot fent camí cap a Jerusalem, passava per viles i pobles i ensenyava. Algú li preguntà: «Senyor, són pocs els qui se salven?» Ell contestà: «Correu, mi-

reu d'entrar per la porta estreta, perquè us asseguro que molts voldran entrar-hi i no podran.» Després que el cap de casa s'haurà alçat a tancar la porta, de fora estant començareu a trucar i direu: «Senyor obriu-nos.» Ell us respondrà: «No sé d'on sou.» Llavors començareu a dir-li: «Menjàvem i bevíem amb vós i ensenyàveu pels nostres carrers.» Ell us respondrà: «No sé d'on sou. Lluny de mi, tots vosaltres que obràveu el mal.» Allà hi haurà els plors i el cruixir de dents quan veureu Abraham, Isahac i Jacob amb tots els profetes en el regne de Déu, mentre que a vosaltres us hauran tret fora. I vindrà gent d'orient i d'occident, del nord i del sud i s'asseuran a taula en el regne de Déu. Mireu, ara són darrers els qui llavors seran primers, i són primers els qui llavors seran darrers.»

(13,22-30)

«Mireu, ara són darrers els qui llavors seran primers, i són primers el qui llavors seran darrers»

Urbs Ierusalem beata

Josep Molist i Rifà, prev.

No tot és el que sembla, i per a Déu la inversió és possible: que els darrers siguin primers; que els qui anaven refiats, sucumbeixin. Perquè entre els jueus del temps de Jesús hi havia la convicció que, pel sol fet de formar part del poble elegit, tenien garantida la salvació. Sempre hi haurà el qui cercarà la seguretat en les estadístiques. Però Jesús respon amb un «esforceu-vos a entrar per la porta estreta». La traducció litúrgica diu: «Correu, mireu d'entrar per la porta estreta.» Cohèlet afirma que sota el cel hi ha un temps per a cada cosa. També hi haurà el moment en què la porta es tancarà. Serà el temps del cruixir de dents i penedir-se. La urgència no ens ha de fer perdre l'horitzó.

Jerusalem és una ciutat complexa i dividida. I, malgrat tot, continua essent el lloc de la promesa, on el Senyor de l'univers celebrarà el festí amb plats succulents i vins rancis. Bastida sobre dos turons retallats per tres valls —pregona el profeta—, la ciutat serà el centre del món. A la vall del Cedró, a l'est de la ciutat, les fonts que encara avui abeuren els seus habitants faran néixer rius d'aigua viva. El turó oriental, la muntanya de Sió, on David va establir la seva residència i Salomó va construir el temple, atraurà gent de tota tribu, llengua i nació. Fins i tot, per a escàndol dels altius, el Senyor en pendrà alguns que no pertanyen a la casta sacerdotal per fer-los sacerdots i levites. *Urbs Ierusalem beata*, canta l'himne litúrgic de consagració d'esglésies. Jerusalem terrena i celeste. La ciutat dels homes i la ciutat de Déu. Misteri inefable, *dicta pacis visio*.

Agenda

Lit. hores: Setmana I

22 dilluns

—La Mare de Déu, reina
2 Tessalonicencs 1,1-5.11b-12 /
Salm 95 / Mateu 23,13-22

23 dimarts

—Mare de Déu del Mar
—Santa Rosa de Lima, (1586-1617)
2 Tessalonicencs 2,1-3a.14-17 /
Salm 95 / Mateu 23,23-26

24 dimecres

—Sant Bartomeu, apòstol
—Santa Àurea, màrtir (*250)
Apocalipsi 21,9b-14 / Salm 144 /
Joan 1,45-51

25 dijous

—Sant Josep de Calassanç, (1557-1648)
—Sant Lluís de França, rei (1214-1270)
—Sant Genís, màrtir (*308)
1 Corintis 1,1-9 / Salm 144 / Mateu
24,42-51

26 divendres

—Santa Teresa de Jesús Jornet, verge
(1843-1897)
1 Corintis 1,17-25 / Salm 32 / Mateu
25,1-13

27 dissabte

—Santa Mònica, mare de sant Agustí
(331-387)
1 Corintis 1,26-31 / Salm 32 /
Mateu 25,14-30

28 diumenge XXII de durant l'any / Cicle C

—Sant Agustí, bisbe (354-430)
Jesús fill de Sira 3,17-18.20.28-29
/ Salm 67 / Hebreus 12,18-19.22-
24a. / Lluç 14,1.7-14

La imatge

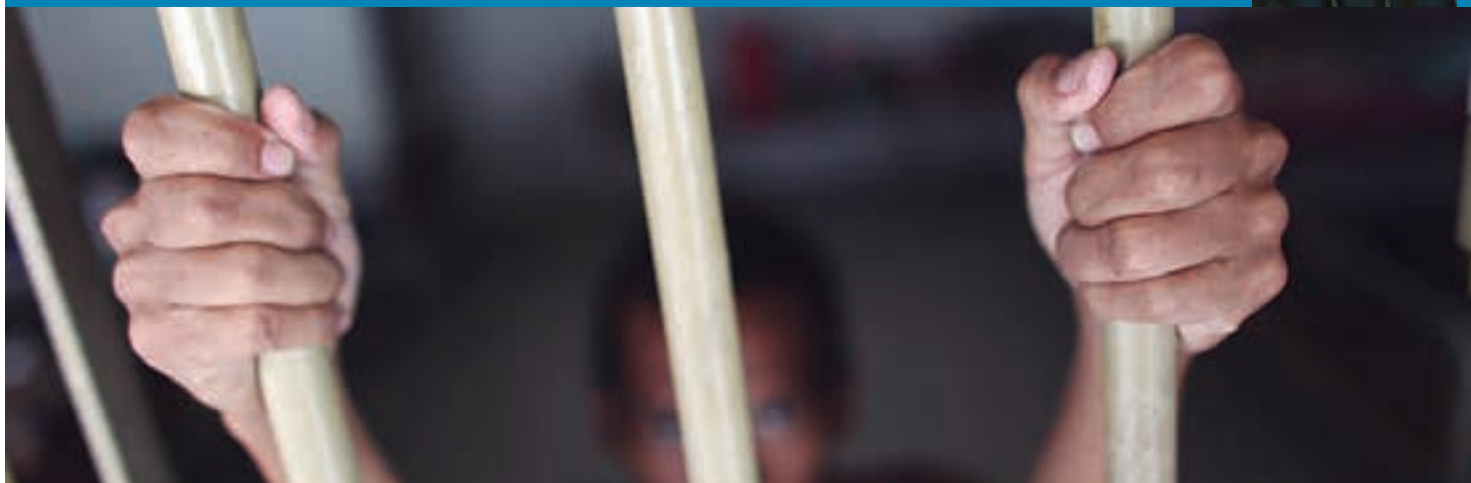
L'últim judici (1425-31).

La porta de la salvació és estreta. Cal l'esforç de fer el bé i de lluitar contra el mal. A còpia de permissivitat ens podem despistar fins a perdre'n l'entrada. El missatge de Jesucrist és exigent, però va adreçat a tothom. Deixem de banda l'esperit de grup tancat i llancem-nos a fer arribar l'Evangeli a aquells que encara no n'han sentit a parlar. El Senyor anuncia que gent de tot arreu compartiran taula en el Regne de Déu.

Era a la presó i vinguéreu a veure'm (Mt 25,36)

Romà Casanova, bisbe de Vic

Visitar els presos és una de les obres de misericòrdia corporals que no podem en cap sentit obviar. El cor del cristià no pot restar reclòs solament en aquells que té a prop, aquells que coneix, aquells que li cauen bé. Un cristià no pot posar fronteres en el seu cor, ha de tenir un cor universal.

La presó és el lloc en el qual una persona compleix una condemna expiatòria pels delictes que ha comès o que li han estat imputats. El temps d'empresonament té com a objectiu principal que la persona pugui refer-se i pugui, després d'aquest temps de privació de llibertat, retornar a la normalitat de la vida social. Els qui hi ha a la presó són germans nostres, als quals no podem tancar el cor, encara que els murs i les reixes ens impedeixen de veure el seu rostre i d'escoltar el batec del seu cor. L'autor de la carta als Hebreus ens diu clarament: *Recordeu-vos dels presos, com si fóssiu presoners amb ells* (Hb 13,3). I el mateix Jesús ens diu que en el moment definitiu del món i de la història, en el judici final, serem judicats, entre altres realitats, per aquesta: *era a la presó i vinguéreu a veure'm* (Mt 25,36).

A les presons del nostre país hi ha segons les dades més de vuit mil persones empresonades, la major part homes.

D'entre aquestes, també n'hi ha del nostre bisbat. Des de fa uns quants anys, en els límits geogràfics del territori diocesà hi ha una presó, la dels Lledoners, al municipi de Sant Joan de Vilatorrada. Un bon grup de persones visiten els presoners formant part d'un grup de voluntaris que fan activitats diverses, tant religioses com culturals. Hi ha també una capellania que atén els qui volen i poden celebrar la missa dominical; així com també altres serveis religiosos: catequesi, confessió, escolta. L'atenció que s'ofereix vol abastar tots els àmbits de la persona, sense oblidar la dimensió religiosa.

Juntament amb l'atenció als presos no podem oblidar les famílies dels encarcerats. Moltes d'elles tenen greus dificultats econòmiques que s'agreugen amb la privació de llibertat dels qui són els caps de família. La comunitat cristiana ho ha de tenir en compte i vetllar; així com també ajudar-les a fi que puguin visitar el seu fill, el seu pare, el seu espòs, el seu germà. Una altra realitat a tenir en compte és la reinserció dels presos en la societat després del temps de la condemna. Hem d'obrir el cor, com a persones i com a societat, perquè el perdó brolli i un nou futur sigui possible per a tots, sense cap exclusió.

